

Voják a kůň

Laskavost

Pokud chceme, aby nám něco dlouho a dobře sloužilo, musíme se o to náležitě starat.

Jistý voják velmi dobře věděl, že všechny nástrahy války přežil jen díky statečnosti a síle svého koně. Proto se o něj příkladně staral, aby byl vždy dobře připraven na bojiště. Když však...

🕒 4 min

😊 3+

V dávných dobách žil jeden statečný voják. Měl vynikajícího koně, který ho už roky oddaně provázel. Největší službu mu dělal v období války na bojišti, kde překonával všechny nástrahy a nebezpečí, ve kterých se jeho pán ocitl. Voják si velmi dobře uvědomoval, že zejména díky udatnosti svého koně se vždy vrátil z bojiště živý a zdravý, a tak neustále vynakládal množství úsilí na to, aby jeho koni nic nechybělo.

Krmil ho třikrát denně tou nejkvalitnější stravou, seno měl neustále k dispozici, aby si z něho mohl ujídat vždy, když bude chtít. **Vodu, které pil litry**, mu několikrát denně doplňoval a vyměňoval za čerstvou. Hřívu mu pravidelně vyčesával, čistil ho a umýval, aby měl srst hladkou a lesklou. A samozřejmě, že kovář k nim míval pravidelně cestu, aby se dobrému koníkovi postaral o kopyta.

Zkrátka, vycházel mu vstříc ve všem, hýčkal ho a opatroval. Kůň byl stále v úžasné kondici, čilý a spokojeně si **řehtal** ve svojí stáji, která byla tak čistoučká, že byste v ní ani jednu mouchu nenašli. Kůň to pánovi oplácel poctivou službou v boji a stal se jeho nepostradatelným společníkem.

Po určitém čase mu služba skončila a voják už nepotřeboval koně, který by ho doprovázel na bojištích. Z vojáka se stal rolník a svého koně začal využívat na všemožnou náročnou práci. Koník nyní se svým pánem od každíčkého rána orál na poli a tahal **za sebou těžký pluh**. Občas ho pán zapřáhl, aby si posvážel dřevo z lesa, nebo aby si dovezl těžký náklad z města. Koník den co den těžce dřel, ale už ani zdaleka nedostával tak vybranou stravu jako kdysi. Pán mu do stáje házel už jen obyčejné plevy a vůbec se o něho nestaral. Koník začal postupně **chřádnout a slábnout**. Brzy se ze silného a ušlechtilého koně stalo ubohé a křehké zvíře.

Co čert nechtěl, za nějaký čas v zemi opět **vyhlásili válku**. Hned, jak se tato zpráva dostala k vojákovi, opět se začal o svého koně starat. Myslel si, že když s ním začne lépe zacházet, zase se mu vrátí ztracená síla a bude pro vojáka opět spolehlivým a věrným společníkem na válečném poli. Nu, ale na to už bylo příliš pozdě. A do války měl nastoupit už za pár dní...

V den odchodu na bojiště si voják osedlal **svého zničeného koně** a v těžkém brnění, vyzbrojený všemi možnými zbraněmi na něho nasedl. Kůň však nedokázal unést tak těžké břemeno a pod tíhou neúnosné váhy **padl na zem**.

Když se vysílený kůň pokoušel opět vstát, smutně říká svému pánovi: „Teď musíš jít do boje sám, protože tvoje špatné zacházení způsobilo, že jsem se z koně změnil na osla. Už tě nezvládnou nosit tak jako za starých **časů**.“